Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TEMMUZ
SAYI:41
1982
50 TL

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST (TKP-ML) YAYIN ORGANI

HİÇ BİR SOY KIRIMI, FİLİSTİN ULUSUNUN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ !!!

BAŞ YAZI

İSRAİL SİYONİSTLERİ: ABD DESTEĞİYLE KATLİAMLARINA AZGINCA DEVAM EDİYOR !

Çok uzun yıllardır ABD emperyalizminin uşağı siyonist, ırkçı, faşist İsrail'in Filistin'i işgali, Lübnan'a saldırısı, Hiristiyan Falanjistlerinide destek yaparak Lübnan'ı kendi (ABD)'nin sömürü pazarlarına dahil etmek için, aralıksız saldırısını devam ettirmiştir. Filistin halkı işgalci siyonistlere karşı ulusal direnişlerini sürdüre gelmişlerdir. Lübnan'lı ilericilerde İsrali ve desteğindeki Hiristiyan Falanjist saldırısına karşı direniyorlar. *Devamı 2'de*

ZİNDANLARDAN HABERLER

BİR YOLDAŞIN İŞKENCELERDE ÇIKARDIĞI TECRÜBE ÖZETİNİ YAYINLIYORUZ.

"Bak ordumuz nasıl güçlü! TİKKO'yu darmadağın edeceğiz. Sizin ordunuz bizim ordumuza karşı koyacak kadar güçlenmedi daha! Güçlenmedi mi? ha, konuşsana!"

Bütün küstahlığına rağmen TİKKO-dan söz ederken sesinde belli-belirsiz bir kuşku, bir tedirginlik vardı. Gözüm bağlı olduğu için onu göremiyordum sesinden, özel eğitilmiş, üst düzeyde bir işkenceci olduğu anlaşılıyordu, Karnıma yediğim yumruklardan nefesim kesilmiş gibiydi. Yine de, adamın sesindeki tedirginliği sezmek bana sonsuz bir zevk verdi. Vurdu, vurdu. Sonra, "pis köpek, bunda komünist kanı akıyor" dedi.

Bunlar, karakoldan emniyete götürüldüğümde yediğim ilk meydan dayağından aklımda kalan sözler. "Bunda komünist kanı akıyor" sözü, emniyette geçirdiğim haftalar boyunca kulağımdan gitmedi. İşkenceciler zaman zaman, moral bozalım derken işte böyle moral veriyorlardı! *Devamı 3'de*

Reagan'ın ABD'si ve Begin'inin İsrail'i 1982 Şubatın'dan bu yana Filistin'i ve Lübnan'ı işgal için uzun plânlar yaptılar. Çeşitli kereler, Begin'in konuşmaları bunu açığa vurmuştur. Hatta o, konuşmalarının birinde "FKÖ'ye gerekli dersi yakında vereceklerinden" dem vurmuş, hemen ardından ise Filistin ve Lübnan sınırına askeri yığınaklar yapmaya koyulmuştur. Yığınak seferini tamamlaması ertesinde, Batı Almanya'da NATO'lu emperyalistlerin başkanları bir araya gelerek "Zirve Toplantısı"nı Reagan başkanlığında gerçekleştirmişlerdir. Zirve toplantısında "Dünya barışının korunması ve silahsızlanma" meselelerinin görüşüldüğü açıklanıyordu. Açıktır ki, böyle bir meselenin görüşülmesi için toplanan başkanlar Orta-Doğunun durumu İsrail ve ABD'nin ortaklaşa Plânladıkları , Filistin'e saldırıya geçmeyi görüşememezlik edemezler. Ama onlar bunu kamu oyuna açmadılar.

"Zirve Toplantısı"nın hemen ardından onay alan Reagan çılgını, İsrail'e saldırı plânını gerçekleştirmek için yeşil ışık yakarak parolayı iletmiştir. Parolayı alır almaz İsrail saldırıyı sınıra yığınak yaptığı 40.000 motorizeli askerini hava desteğiyle harakete geçirdi. Ve çok kısa gün içinde İsrail siyonistleri önemli başarılar elde ettiler. Filistin'li mültecilerin merkezi yerleşim yerlerinin ele geçirilmesi on binin üstünde Filistin'linin ve Lübnan'lının katledilmesi ve binlercesinin esir alınması, Lübnan'ın üçte ikisinin ABD ile ortaklaşa İsrail'in işgal etmesi izledi.

Filistin halkının onurlu direniş geleneğini çarcur eden FKÖ'lü liderler, kâh batılı emperyalistlere pas verir oldular, kâh ABD'nin muhalefet kanadına kur yaptılar, kâh da Rus sosyal-emperyalistlerine yanaşılar. Giderek yozlaşma 1970'li dönemlerde var olan ihtilalci özü köreltti. Bu sebebledirki "ABD'li bazı akıldane muhalifler 'Arafat'ın tavlanmasından 'bahsetmişlerdir".

Arafat'ın uzlaşmacı tavrı ve Rusya'nın FKÖ içinde etkinlik kurma çabaları, bu nedenle FKÖ'ne silah, yardım vb. desteği Arafat'ı daha da yozlaştırmıştır.

Ve nitekim önüne gelene işmar eden Arafat, ABD'nin Orta-Doğuda kalelerinden biri olan Mısır'ın Mübarek'ine övgüler dizmiş "Başkan Mübarek'in Sedat'dan ayrı yol izlediği, FKÖ'yü desteklediğinden " vb. açıklamıştır. Ama,Arafat Mısır'a övgüler dize dururken İsrail'in Sina'i Mısır'a vermesi ve Mısır'ında, Sina'a ABD'nin askeri üstler yığmayı kabul etmesi Arafat'ın Filistin halkına nasıl sadık olduğunun delilidir. (!)

Çıkarları zedelenen Rus yanlısı Suriye'nin Rus sosyal-emperyalizminin desteğiyle İsrail işgaline müdahale de bulunması Orta-Doğuda durumu daha da kritik hale sokmuştur. İsrail'in güçlü ABD desteği, Suriye birliklerine çok önemli kayıplar verdirmiş, Suriye'nin Lübnan sınırına yerleştirdiği Rus yapısı Sam-6 füzeleri imha edilmiştir. Amerika destekli bu saldırı Suriye'yi şaşkına döndürmüştür, geri adım atarak "sözde", "ateşkes"e uyduğunu açıklamıştı. İsrail'in sağladığı üstünlük ve meydanı boş bulması, Beyrut'un Batı yakası hariç, Filistin ve Lübnan'nın diğer üçte ikilik bölümünü işgal etmiştir. Her türlü bağlantı ve haberleşmeyi keserek Abluka oluşturmuş, geniş saldırı hazırlığı ile katliam amacındadır.

Ne yazık ki, Filistin ulusuna yönelen bu ağır darbelere ve imhalara varan saldırılara rağmen, Filistin ulusu direnişini sürdürüyor. İsrail'in ABD desteğiyle saldırıya geçtiği ve onun talimatları doğrultusunda hareket etttiği açık, ayan-beyandır. Her ne kadar ABD emperyalist köpeği ve onun uşak çömez yönetimleri çeşitli demogojik demeçleriyle "İsrail'i onaylamadıklarını, saldırıyı kınadıklarını ve de İsrail'in saldırıya son vermesini" amaçlıyorlarsada aslında onlar kendi iğrenç çehrelerini gizlemek, gözlere kül serpmek istiyorlar. Önceden planlanmış danışıklı oyunu maske ediniyorlar. Onlar, lafta "toplu soy kırımı katliamını" kınadıklarını, gerçekte ise daha çok katliam ve zulümler yapmayı istemekle de devam etmesini salık vermekteler.

İsrail başkanı Menahem Begin iblisinin açıkladığı gibi, "bizim bu taarruzumuzu bazı müslüman ülkelerde istemekte ve onaylamaktadır." Açıktır ki ABD yanlısı Irak, S.Arabistan, Pakistan, Türkiye, Ürdün, Mısır, Kuveyt vb. faşist yönetimler İsrail'in bu işgalci tavrını esasta desteklemektedirler. Ayrıca Begin'den beklenen açıklama nihayet yapıldı. O, basın konuşmasında bizim bu saldırıya girişmemiz, ABD (Reagen) ile ortaklaşa ele alınmıştır ve tam uyum içindedir. Nereye ve ne zamana kadar bu hareketi devam ettireceğimiz görüşünde de ABD ile aynı anlayıştayız ve hemen peşinden, Reagenın özel temsilcisi Lübnan'a damlayıverdi. Filistin ve Lübnan'lı ilericilere teslim olup uşaklık yapma ödülünü sundu. Bunun karşılığı ise canlarının bağışlanacağı Filistin ve Lübnan'da yaşıyabileceği "çağrısını" yaptı. Reagan haini işini garantiye almak için savaş gemisi 6. filoyu doğu Akdenize gönderdi. Hazır kıta beklemektedir. Tabii bu muhtemel Rus müdahalesine karşı önlem ve hazırlığı ifade ediyordu.

Ya Rus sosyal-emperyalistleri ne yapıyorlar? Onlar içinde, Orta-Doğu stratejik konuma sahip olduğundan buralarda hakimiyet kırmayı ve kendi aleyhine gelişen diğer emperyalistlerin müdahelelerini çok dikkatlice izlemekteler.

Rakip, ABD emperyalistlerinin destekli İsrail'i Lübnan, Filistin ve Suriye'ye saldırması ve ağır darbeler yemesine içerleyen Rusya Brejnev'i; ABD'ye özel telefon demeciyle tehditte bulunarak "İsrail'in saldırısını durdurmalarını aksi halde müdahale edeceklerini.." söylemiştir. Ve baş rakibi ABD'ye karşı Filistin ve Lübnan'ı destekliyor. Ama niçin? Esasında buralara rakipsiz sahip olmak için. Ve buna bağlı olarak ABD'nin eski sahasını genişletmeyi ve kendini tehdit eden gelişmeyi önlemek içindir. Yoksa işgalciliğe, sömürgeciliğe karşı olduğundan değildir. Rus sosyal emperyalistleri böylece bir taşla iki kuş vurmak istiyorlar. Hem ilerici maskesiyle halkların destek ve sempatisini toplamayı hedefliyor —bunda önemli ölçüde başarılıda olmuştur— hemde İslam ülkelerinde çatlaklıklar yaratarak yeni yeni dayanak üstleri oluşturma uğraşındalar. Onlar "İslam ülkelerinin yanında sözle olduğu kadar, eylemleriylede yanında olduğunu" vb. açıklarken şaşaalı sözleriyle "kurtarıcı" pozuna giren aç, saldırgan ve canavar yüzünü gizlemeyi deniyor.

Onyıllardır Orta-Doğu'da emperyalistlerin kışkırtmaları nedeniyle yöresel savaşlar bütün şiddetiyle devam ediyor. Özellikle son bir kaç yıldır Orta-Doğu kaynayan kazandır. Orta-Doğu ülkelerine hakim olmak pazarlar elde etmek ve sömürü talanına yeni yeni yerler katmak amaçıyla başta ABD ve Rus sosyal-emperyalistleri aralarında kıyasıya rekabet mücadelesi yürütmektedirler. Kendi uşak uydu yönetimleri vasıtasıyla yöresel saldırı savaşları kışkırtmakta, Orta-Doğu'da hakimiyeti kendi lehlerine aktarmak arzusundadırlar. Bazende buralarda bir fiil kendileri ezilen bağımlı ülkeleri işgale girişmekte, sömürgeleri durumuna getirmek, kukla yönetimler oluşturmaktadırlar. Bu ve buna benzer olaylar, artık günlük olaylar halinde yankılanmakta ve dikkatleri üzerine çekmektedir.

Örnekler sunacak olursak:

Rus sosyal-emperyalistlerinin Afganistan'ı işgali; ve kukla Babrak Karmal yönetimini desteğiyle yüzbin Rus askerini Afganistan'a direnişi bastırmak için göndermesi Afganistan'ı işgal etmesi vb. vb.

İran-Irak savaşıda bütün hızıyla devam ediyor; Irak-Suriye arasındaki çatışmalarda zaman zaman alevlenmektedir. Orta-Doğu'da emperyalistler kutuplaşarak kıyasıya savaşlar çıkarmaktalar.

Yanlızca Orta-Doğu'da değil hemen hemen dünyanın bütün ülkelerinde emperyalistler kamplaşmalar yaratmış, kendilerine uşaklar bulmuşlardır.

Gün geçtikçe emperyalistler arası çelişkinin şiddeti artmaktadır. Son gelişmeler öyle bir hal aldıki; patlayacak herhangi bir şu veya bu çıkar dalaşması yeni bir üçüncü paylaşım savaşına yol açabilir. Bugün Orta-Doğu tam bir savaş şartı içinde fokur fokur kaynıyor. Bütün emperyalistlerin ve dünya ezilen halklarının en dikkatlice izlediği sivrilmiş stratejik bir noktadır. Empperyalist güçler ise habire Orta-Doğuda kışkırtıcılık yaparak, savaşlar çıkarmada caniyane davranıyorlar.

20. yy başlarında serbest rekabetci dönemin vadesini doldurmasıyla daha üst biçimi olan, sanayinin yoğunlaşmış şekli gerici emperyalizm olgusunu yaratmıştır. Emperyalizm olgusunun ortaya çıkmasıyla birlikte emperyalist devletler arasında pazar elde etme, sömürgeleştirme, dalaşmalar yeni yeni boyutlar kazanmıştır. Kapitalizmin tabiyatında var olan çelişki, yeni bir boyut kazanarak daha uzlaşmaz çelişkiye bürünmüştür. Böylece emperyalist mali güçler arasındaki dalaşma esas hale gelirken uzlaşmalar ve anlaşmalar tali yönü oluşturmuştur. Yani emperyalist olgunun ortaya çıkmasıyla savaş ve yağma, sömürgeleştirme ve dalaşma olarak kendini göstermiş, gerici çehresini ortaya koymuştur. Bundandır ki emperyalizm var olduğu sürece saldırı savaşlarda kaçınılmaz hale gelmiştir diyoruz. Emperyalizmin doğuşu onun çürümüş asalaklığınıda beraberinde getirmiştir. Ve emperyalizm üretim ilişkilerinin, üretim güçlerinin toplumsal gelişmesi önünde bir bütün olarak engel teşkil eder durumdadır.

Kısa tanımlamanın emperyalistlerin neden kendi aralarındaki dalaşmayı sürdürdüklerinin ve hatta dünya savaşına kadar işi çeşitli kereler vardırdıklarına öz olarak açıklık kazandırmaktadır.

Ama emeğin temsilcisi güçler, her zaman sermaye temsilcisi emperyalistlere ve uşaklarına karşı mücadelede başarılar elde etmişlerdir. Emperyalistlerin patlatmak istediği üçüncü bir paylaşım savaşı onları hüsrana uğratacak devrimlerin yolunu açacaktır. Emperyalist zebanilerin istekleri kursaklarında kalacaktır.

—KAHROLSUN EMPERYALİST VE HER TÜRLÜ GERİCİ SAVAŞLAR!

—YAŞASIN DÜNYÜ HALKLARININ SÜRDÜRDÜKLERİ HAKLI SAVAŞLAR !

—YA DEVRİMLER SAVAŞI ÖNLEYECEKTİR; YA DA SAVAŞLAR DEVRİME YOL AÇACAKTIR!

—YAŞASIN FİLİSTİN VE LÜBNAN ULUSUNUN ABD VE İSRAİL SİYONİSTLERİNE KARŞI ONURLU ULUSAL DİRENİŞİ !

ZİNDANLARDAN HABERLER

Meydan dayağı boyunca, engelleyemediğim inlemeler dışında sesimi çıkarmamıştım. Bu, işkencecileri çileden çıkarttı. "Bağlayın elektiriği bak nasıl bülbül kesilir; bir bağırsın şuraları çın çın çınlasın!" dediler. En az 7 kişi oldukları seslerinden anlaşılıyordu. Adi adi gülerek beni yere yıktılar. Ayağımın küçük parmağına kabloyu bağladılar. Manyotayı çalıştırdılar. Bütün vucudum gerildi. Ağzımdan titrek bir çığlık çıktı. Nasıl bir etki yapacağını bilmediğimden sesimi frenleyememiştim. Hemen kendimi toparladım. Dişlerimi sıktım. Elektiriği giderek arttırdılar ben hiç sesimi çıkarmıyordum. Sinirlendiler. Kabloyu çözdüler. Ayaklarımı havaya dikip falakaya başladılar. Ayaklarım iyice şişince bıraktılar. Kendi aralarında fısıltıyla birşeyler konuşuyorlardı.

Ben, ilk çarpışmayı kazandığımı anlamıştım. Her işkence seansını, düşmanla yüzyüze geldiğim bir çarpışmaya benzetiyordum. İşkence sınavına, bir çok çarpışmalardan oluşan bir savaş gibi görüyordum. İlk çarpışmadan zaferle çıkmak bana sonrakiler için güç verdi.

O gece beni tekrar işkenceye aldılar. Bu defa iyice azgınlaşmışlardı. Meydan dayağı atıp üzerimdekileri çıkardılar.İç çamaşırımla kaldım. Bu kez göğüs uçlarımdan, başımdan da elektirik verdiler. Sonra banyo gibi bir yere götürüp tazyikli buz gibi su ile iyice ıslattılar. Yeniden elektirik vermeye başladılar. Dizlerimin üzerine "semer" dedikleri tahta bir alet koymuşlardı. Bunun üzerine ise şişman olduğu anlaşılan biri oturuyordu "Bakalım 80 kiloyu nasıl taşıyacak ?" diye pis espiriler yapıyorlardı. Kâh falakaya çekiyor, kâh elektirik veriyorlardı. Arada götürüp soğuk suyla ıslatıyorlardı.Bir seferinde beni soğuk suların içine yatırdılar. Rahmime tazyikli su sıktılar. Sonra rahimden de elektirik verdiler. Islakken elektrik daha fazla etkiliyordu.

Ben yine bağırmayınca iyice kızdılar. "Sen şimdi görürsün" diyerek elektriği bir verip bir kesmeye başladılar. Kısa aralıklarla yüksek voltajda elektriğin bir verilip bir kesilmesinden boğulacak gibi oluyordum. Gözümün önünde şimşekler çakıyordu. Bana "bağır" dedikçe, ben sürekli içimden "İBRAHİM!" diye haykırıyordum. Akım ne kadar güçlü gelirse bende İBRAHİM'i o kadar yüksekten çağırıyordum. Yoldaşın ismi beynimde yankılandıkça adamlar gözümde çaresizleşiyordu.

O gece sabaha doğru ben külçe gibiydim. Bana giyinmemi söylediklerinde kolumu kaldıracak halim kalmamıştı. İşkencecinin biri "götürün 2 saat dinlensin aklını başına toplayıp düşünsün" dedi.

Ne 2 saat sonra, nede ertesi gün işkenceye almadılar. Sonra bir takım yüzleştirmeler yaptılar. Başkalarının kabul ettiği bazı şeyleri benimde kabullenmemi istediler. Ben direttim yine bir süre kendi aralarında fısıldaştılar. Ben işkenceye götürüleceğimi düşünüyordum. Fakat beni işkence odasının karşısında ki bekleme odasına götürdüler. Bileğimden duvara kelepçelediler. Yere oturduğumda kolum yukarıya asılı kalıyor. şişiyor ve sancıyordu. Kolumu aşağı çekmeye çalıştım, zincirin sürtünmesinden çıkan bir ses geldi ve kolum biraz aşağı indi, rahatladım. Kolumun nereye bağlandığını anlayamamıştım. Çevreden öksürükler, inlemeler geliyordu. Tuzakta bekleyen işkenceci olabilir düşüncesiyle göz bağımı oynatmıyordum. Bir süre sonra kolum birden bire yukarıya çekildi. Ben işkencecilerin ucunda kelepçe olan zinciri kâh salıp kâh çektiklerini düşündüm. Zincire asıldım kolum yine biraz aşağıya indi.

Sonradan anladımki zincirin öbür ucunda birisi daha kelepçelidir. Zincir duvardaki bir delikten geçiyordu. Duvarın bir yanıda ben, öbür yanında diğer odada ise başka bir devrimci kelepçeliydi. Ben çekince, kolum dinlensin diye zinciri salıveren oydu. Bunu anlayınca kolumu çoğunlukla yukarda tutuyordum. Böylece, uzun süredir emniyette olan diğer arkadaş daha uzun süre kolunu dinlendirebiliyordu.

Yanımda birisi daha kelepçelenmişti. Ortalık tenhalayınca ve odada polis olmadığına kanaat getirince fısıltıyla konuşmaya başladık. "Hangi davadan geldin?" dedim. "TKP/ML, TİKKO diyorlar, ama ilgim yok" dedi. Yüreğim sevinçle doldu. Bir yoldaşın,

hemde direnen bir yoldaşın yanına düşmüştüm tesadüfen.

Bu yiğit yoldaşla birlikte orada öylece zincire vurulu geçirdiğimiz günler bana çok şey öğretti. Kendi durumunu düşünmeden sürekli etrafına yardım etmeye çalışıyordu. Günlerdir kelepçede ve aç olduğunu öğrendim. O arada bir çok seferler işkenceye alınmıştı. Yine de kendi derdinden söz etmiyordu.Öbür odada, benim zincirin diğer ucunda kelepçeli olan devrimciyi düşünüyordu. Bir aydan fazla bir süredir direnen bu devrimcinin, kendisine göz dağı vermeye çalışan polislere, "beni öldürebilirsiniz, ama Türkiye Devrimi Durmayacak!!!" diye dertleniyordu.

O gece odada başka cezaya bırakılanlarda vardı. Fakat onlar bizim gibi kelepçeli değillerdi. Bunlardan birine yiyecek getirdiler. Bizde gizliden birer parça yedik. Esas derdimiz yan odadaki arkadaşa bir parça yiyecek, içecek iletebilmekti. Yanımdaki Yoldaş göz bağını hafifce sıyırmış, etrafına bakınıyor, bir çare arıyordu. Gözü yerdeki kabloya takıldı. Kelepçesinin izin verdiğince eğilip dişiyle uzun bir kablo parçası kopardı. "Şimdi bundan bir kamış yapalım" dedi. Kutunun içinde kalan az bir sütü benim zincirin geçtiği deliğe iyice yanaştırdım. Kablonun bir ucunu kutuya batırıp diğerinide zincirin yanından öbür odaya uzattım. Delik tam göz büyüklüğündeydi. Yan odadaki arkadaş gözünü koyunca onun gözünü görebiliyordum. Kablo delikten rahatça geçti. Arkadaş kablonun ucunu ağzına aldı. Kamıştan emer gibi sütü emdi. Daha sonra zincirin kalın halkalarına takarak ekmek, peynir lokmaları bir-kaç tane vitamin ilacı ve biraz para yolladım.

Karşı-devrimin yuvasında devrimciler arasındaki bu içten dayanışma işkençe günlerimin en güzel anılarından birisidir. Yanımdaki yoldaş çevresine sürekli moral veren, komünist tavır koyan örnek birisiydi. Sonraki günlerde açlıktan her ikimizinde dermanı kalmadığı zaman bile neşesinden, direnme gücünden hiçbir şey kaybetmedi. Etraf tenhalaştığında fısıltıyla saatler boyu sohbet ediyor, okuduğumuz kitaplardaki direnme örneklerini birbirimize anlatıyorduk. Bir seferinde açlıktan ve uykusuzluktan ayakta içi geçti, sayıklamaya başladı. Ben uyandırınca, "bacı, elimde üç tane musta böreği vardı, tam birini sana uzatıyordum ki uyandım" dedi.

Bu yiğit yoldaşın işkencede katledildiğini çok sonradan öğrendim. Gece gündüz sürekli işkence sesleri geliyordu. Çığlıklar bekleyenlerin moralini bozuyordu. Tecrübeli yoldaşların neden işkencede bağırmamayı öğütlediğini orada daha iyi kavradım. Ses çıkmayınca sırasını bekleyenler "demek dayanılmayacak kadar büyük bir acı değil" diye düşünüyor. İşkenceye bir güvenle gidebiliyordu. Buna karşılık işkencede bağırmayan birisi işkencecilerin müthiş moralini bozuyordu. Adamlar bir süre sonra "konuş" demekten çok geri bir noktada durdurulmuş oluyordu.

Ne yazıkki direnen fazla kişi yoktu. Pişmanlık gösterenler, hatta polisle işbirliğine girenler oluyordu. Bunlardan birine polis bekleme odasında çay ikram etti. "Sen bize yardım et, birazdan kebapta gelecek" diyorlardı. Biz kelepçedekiler konuşmadığımız ve cezalı olduğumuz için hepten açtık. İşkence için sıralarını bekleyen diğer devrimcilere gelirken bize gizlice yemek getirmelerini söylüyorduk. Bize yiyecek getiren pek olmuyordu. Yalnızca bir bacı getirmeye çalışıyordu

Bazen bir iki büsküvü, bazen bir ekmek kabuğu, bazen bir kaç leblebi getirebiliyordu. Bir seferinde ordaki devrimcilere sinirlendi. "Biz burada birbirimize yardım etmezsek, nerede edeceğiz? Yiyeceğiniz bir kaç tokattan mı korkuyorsunuz? Neden yiyecek getirmiyorsunuz?" diye odadakileri paydı. O sırada içeri giren bir işkenceci, bacının konuştuğunu anlayınca onu başını duvarlara vurarak dövdü. Bacının sesi bile çıkmadı. İşkenceci gittikten sonra birbirimizin elini tutup sıktık. Böylesi olaylar bizim direnme gücümüzü arttırıyordu.

Beni günlerce aç ve uykusuz bıraktıktan sonra kelepçelerden çözdüler. Saatlerce benimle konuştular. Çeşitli psikolojik yöntemlerle ikna etmeye çalıştılar. Başaramayınca işkenceye başladılar. Sonunda kendimi biraz toplamam için beni hücreye atmak zorunda kaldılar.

Sonraki günlerde beni ara ara alıyorlar, pek ağır işkence yapmıyorlardı. Bu arada emniyetteki sürem bir ayı çoktan aşmıştı. Bu günlerin sonu gelmiyecekmiş hissine kapıldım. Bir gün yine bekleme odasında işkence sıramı bekliyordum. Seslerden birilerine eşya dağıttıklarını, sıraya soktuklarını anladım. Cezaevine sevk vardı. Emniyetten kurtulup cezaevine gideceklere gıpta ediyordum. Sevke gidenlerden biri düşüncelerimi anlamış gibi "Arkadaşlar, faşist köpeklere boyun eğmeyelim, mücadele bitmedi, bitmeyecek" dedi. Ben kendimi bırakmış otururken yerimden doğruldum. Az önceki gevşekliğimden utandım. Komünizm ve işçi sınıfını düşündüm. Dünya işçi sınıfının gözlerini üzerimde hissettim. Tecrübeli bir yoldaşın dediği gibi, bizler işkencede asla yalnız değildik. Her an bütün dünya işçilerinin gözlerini üzerimizde hissetmeliydik. Başımı. dikleştirdim. Yeni bir çarpışmayı çoşkuyla beklemeye başladım.

Bir süre sonra işkenceciler bana karşı yeni bir saldırıya giriştiler. "Bu seferki bundan öncekilere benz... sen daha öncekileri iyi kandırmış biz bu mavalları yutmayız" diyorlardı. İlk kez gözlerim açık olarak beni sorguya aldılar. Beni, bir takım şeyleri kabullenmeye ikna edebilmek için saatlerce konuştular. Sonunda "başka çaremiz kalmadı" diyerek yine işkence yapacaklarını söylediler. Gözlerimi önce pamuk ve tıkaçlar, sonra bir kıravat sonra da bir boyun atkısıyla yavaş yavaş ve sıkı sıkı bağladılar. Bütün bunları yaparken konuşup konuşmayacağımı soruyorlardı. Beni korkutarak yıldırabileceklerinden ümidi kesince ayaklarımdan asıp işkenceye başladılar. Bu kez elektrikle falakayı birlikte yapıyorlardı. Burnumdan, kulaklarımdan, dişimden, dilimden, göbeğimden, cinsel organlarımdan, bacak aralarımdan, kısacısı bütün hassas yerlerimden uzun süre elektrik verdiler. Sonunda, "Bağır, ulan, bari bağır" diye tokatlamaya başladılar.

Bu kez de yenildiklerini kabullenmek zorunda kalmışlardı. Kendi aralarında, "burada ekmek yok"dediklerini duydum. Anlaşılan pes etmişlerdi. Bana ise "bizde yöntem çok, başka yöntemler uygulayacağız" dediler.

Bu çarpışma en zorlularından birisi olmuştu. Benim konuşacağımdan ümidi kesmiş olmalılar ki beni tekrar işkenceye almadılar. Sınavı P.ye ve İBRAHİM Yoldaşa yaraşır biçimde verdiğim için onur duydum.

Bana işkence günlerinden kalan en değerli anılar, işkencede bile kendinden önce başkalarını düşünen, devrimcilere çoşku ve direnme ruhu aşılayan Komünist tavırların anılarıdır.

İşkencede her devrimci, düşmana karşı savaşırken kendi içinde de mücadele verir. Bir yanda devrimin, diğer yanda karşı-devrimin sesi vardır. Önemli olan devrimin sesini galip kılabilmektir. Devrimciler arasındaki dayanışma, kimi devrimcide güçlenmeye başlayan gerici yanları bastırıp, devrimci yana destek sağlar.

Komünistler ise her yerde olduğu gibi işkence tezgâhlarında da en önde olmalıdırlar. Onları her an için gözleyen işçi sınıfının yüzünü kara çıkarmamalıdırlar. Her komünist işkencede tüm dünya işçilerinin yüreğinin kendisiyle bir attığını bilmelidir.

DÜNYA M-L'LERİNDEN HABERLER

CPI (ML) RC HİNDİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ (ML) MERKEZİ YENİDEN ÖRGÜTLEME KOMİTESİNİN BASIN AÇIKLAMASI

Hindistan Komünist Partisi (ML) yeniden örgütlenme komitesinin, Hindistan çapındaki birinci konferansı Ocak 1982'nin son haftasında yapıldı. Konferans 8 gün sürdü, ve ulusal ve uluslararası düzeydeki gelişmelerin öne çıkardığı zorlu sınamalarla karşı karşıya iken RC (Yeniden Örgütlenme Komitesinin) CPI (ML)'in yeniden inşa ve örgütlenmesinde önemli ilerlemeler kaydetmiş olduğu bir dönemde gerçekleştirildi. Konferans, çevre köyler halkın tam bir iş birliği ve desteği ile, illegal şartlarda, Maharashta kırsal bölgesinde yapıldı.

Değişik eyaletleri temsil eden 45 delege ve 4 gözlemci konferansa katıldı.

Değişik eyaletleri temsil eden 45 delege ve 4 gözlemci konferansa katıldı. Delegeler eyalet konferanslarında seçilmişlerdi. RCP (USA). Nepal Komünist Partisi, ve Seylan Komünist Partisini temsil eden kardeş delegeler konferansı izlediler ve konferans delegelerine kendi partilerinin kardeş selamlarını ilettiler. Hindistan'dan dost bir örgütün temsilcisi de konferansa gözlemci olarak katıldı.

Konferans Devrimci bir atmosfer içinde, Kızıl Bayrağın yükseğe çekilmesi ve şehit düşen yoldaşların anılmasından sonra başladı. Konferans binasının divan kürsüsü, Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao Zedung'un ve CPI (ML)'in kurucu önderi şehit yoldaş Charu Mazumdar'ın çarpıcı bir şekilde yerleştirilmiş resimleri ile donatılmıştı. Açılış konuşmasından sonra, sekreter enternasyonal alandaki gelişmelere yaklaşma ilişkin belgeyi sundu. Tartışmalara delegeler, gözlemciler ve Kardeş delegeler, Büyük Proleter Kültür Devriminin'de dersleri dahil olmak üzere, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesini savunma için verilen yoğun ideolojik mücadelede ve bugünkü Çin'le Arnavutluk yöneticileri tarafından temsil edilen, revizyonizmin yeni çeşitlerine ve karşı-devrimci üç dünya teorisine karşı yürütülen savaşımda ulaştıkları yüksek bilinç seviyesine yansıtarak akif bir şekilde katıldılar.

Tüm Konferans boyunca süren yüksek seviyede bir siyasi bilinç atmosferi içinde şu belgeler sunuldu ve canlı tartışmalar yapıldı. Siyasi ve örgütsel rapor RC'nin Kasım 1979'da oluşturulmasından bu yana kaydedilen tecrübelerin bir değerlendirmesini yaptı. RC, partinin tüm Hindistan çapında doğru bir ideolojik siyasi ve örgütsel temelde yeniden inşası ve örgütlenmesi göreviyle, Kerala eyalet komitesi ve Andhra Pradesh eyaleti yeniden örgütleme komitesinin birleşmesi ile oluşturuldu. Son iki sene süresince Karnataka, Maharashtra, Gujarat, Rajatan, Madhya Pradesh ve Assm'da eyalet düzeyinde komiteler örgütlenebilmişti. Bu bölgelerin hepsinde bir çok mücadeleler omuzlandı ve Karala ileAP'de silahlı mücadele yöresel seviyede paralel siyasi iktidarların oluşturulmasına bağlı olarak geliştirilebildi. Böylece son iki yıllık çalışma parti'nin tüm Hindistan çapında yeniden örgütlenmesi için sağlam partinin tüm Hindistan çapında yeniden örgütlenmesi için sağlam bir temel atılmasında başarılı oldu. Bu belgenin tartışılması sırasında eyalet birimleri kendi eyalet konferanslarında onaylanan detaylı raporlarını sundular.

Naxalbari mücadelesini takip eden 14 senelik tecrübeyi değerlendiren belge keskin, canlı ve derinlemesine bir iki çizgi mücadelesine yol açtı, ve bu konudaki tartışma iki gün sürdü. Delegelerin büyük çoğunluğu yoldaş Charu Mazumdar'ın büyük katkılarını ve devrimci çizgisinin özünü savunmakla birlikte, onun ve önderliğinde ki partinin yaptığı hataların düzeltilmesinin gereğini vurguladılar ve diğer tüm mücadele biçimlerinin geliştirilmesi ve böylece silahlı mücadeleye uygun devrimci kitle çizgisinin oluşturulması ihtiyacını kesinlikle belirttiler. Konferans belgelerin tartışılmasında ortaya konan siyasi ve ideolojik değerlendirmeyi, takınılan tavırları güçlendiren ekleme-düzeltmelerle birlikte kabul etti.

Detaylı tartışmadan sonra, konferans 1970 kongresinde onaylanan parti program ve tüzüğüne getirilen ekleme düzeltmeleri, siyasi ve örgütsel raporu ve enternasyonal durum belgesini kabul etti. Konferans yeni komiteye "Taktikler çizgisi" belgesini, bu belgenin tartışılmasındaki yaklaşıma göre, yeniden kaleme alma yetkisi verdi.

Köylüler, işçiler, öğrenciler, kadınlar arasında kültür cephesinde çalışmalara liişkin araştırma yazıları tartışıldı. Ve bu araştırma yazılarının delegeler tarafından getirilen önerileride bünyesinde taşıyacak bir şekilde yeniden yazılması ve son halini almadan önce tartışılmak üzere çeşitli kademelere ulaştırılması kararı alındı.

Komite adının, erişilen örgütsel gelişmeyi yansıtan hiç bir şekilde, "Merkezi yeniden örgütlenme komitesi" olarak değiştirilmesi konferans tarafından karara bağlandı. Konferans yeni komiteyi, yeni komitede yoldaş Venuyu sekreter olarak seçti.

Şehit yoldaşları anma kararından sonra, revizyonizmin yeni çeşitlerine karşı daha geniş çapta, kararlı bir mücadele vermek ve uluslararası komünist hareketin devrimci platformunu inşa etmek için etkili adımlar atmak için tüm dünya Marksist-Leninistlere çağrıda bulunulmasıda karara bağlandı. Konferans Hindistan çapında 19 Ocak Grevine katılan işçi sınıfını Selamladı, ve yeni Demokratik Devrimdeki tarihsel rolünü yüklenmek üzere ileri atılması için çağrı yaptı. Azınlık milliyetlerin mücadeleleriyle dayanışma içinde olunduğu ilan edildi. Konferans aynı zamanda enternasyonal revizyonizme ciddi bir darbe vuran Polonya'lı işçileri selamladı. Ve tüm özgürlük-taraftarı olanları onları sosyal-faşist askeri çökertme hareketine karşı verdikleri yiğit mücadeleyi aktif olarak desteklemeye çağırdı. Polonya halkının Amerikan emperyalizmi ve ajanlarının oyunlarına karşı da uyardı.

Konferans tüm katılanların ve gönüllü görevlilerin hep birlikte enternasyonalı söylemeleriyle son buldu; Partiyi yeniden örgütleme görevini sağlam bir kararlılıkla yerine getirmek ve devrimci mücadeleyi oluşturulan yeni anlayış temelinde geliştirmek azmiyle ülkenin değişik bölgelerine dağılındı.

Konferansın başarıyla kapanışından sonra, yakın köylerden halkın çoşkuyla iştirak ettiği bir toplantı yapıldı.

10-2-1982
K. VENU, Sekreter
CRO, CPI (ML)

HİNDİSTAN KP/ML'İN GERÇEKLEŞTİRMİŞ OLDUĞU KONFERANS'IN AÇIKLAMASINI YAYINLIYORUZ.

CPO, CPI (ML)'İN HİNDİSTAN KOMÜNİST PATİSİ (ML) YENİDEN ÖRGÜTLEME KOMİTESİNİN HİNDİSTAN ÇAPINDAKİ KONFERANS'INDA ALINAN KARARLAR:

1— Şehit yoldaşların anısına:

Hindistan halkının on yıllarca süren bağımsızlık mücadelesi ve partimiz CPI (ML)'in önderliğinde silahlı toprak devrimi süresince, içlerinde sayılan ve sevilen önderimiz, yoldaş Charu Mazumdar'ında bulunduğu yüzlerce binlerce değerli yoldaş halk için canlarını yiğitçe verdiler. Bu yoldaşların kanıyla kızıl bayrak daha da kızıllaştı.

Şehit düşen bu yoldaşları anarken konferansımız yemin eder ki, hiç bir çaba ve zorluktan kaçınmaksızın, şehit düşen yoldaşlarımızın bize teslim ettiği kızıl bayrağı yükseklere çekerek, ölüme meydan okuyan fedakârlık ruhuyla ileri doğru yürüyeceğiz.

2— Tüm dünyadaki Marksist-Leninistlere çağrı:

Mao Zedung'un ölümü ve Çin'de bunu takip eden gelişmelerden sonra, enternasyonal komünist hareketi çok ciddi bir bunalım ile karşı karşıya geldi. ÇKP ve AEP yöneticilerinin propagandasını yaptığı, yeni çeşit revizyonist akım, tüm dünyada Marksist-Leninistler arasında kargaşalık yarattı. Ve bir çok ML örgüt içinde yıkım tohumlarını serpti fakat böylesi güçlük ve engellere rağmen, bir çok ML örgüt ve diğer bazı örgütlerin kadro tabanları enternasyonal komünist hareketde ortaya çıkan bu yeni çeşit revizyonist akıma baş kaldırdılar, mücadele ettiler ve ML'in kızıl bayrağını ayakta tuttular. Enternasyonal Komünist Harekette de süregelen bu ideolojik mücadele hareketin bilinç ve anlayış seviyesi gerçekten yükseltip, hızlandırdı ve zenginleştirdi. Ve hareket böylece yeniden ileriye doğru bir nitel atılımın eşiğindedir. Dünya çapında tüm ML'lerin birleşip, bir birlerinin görüş ve tecrübelerini öğrenmelerinin tam zamanıdır. Ki bu şekilde yeni çeşit revizyonist akımlara karşı etkili bir mücadele sürdürüle bilsin, sosyalizm ve komünizm için mücadele daha geniş ölçekte daha da ileri götürülebilsin. Konferans tüm dünyadaki Marksist Leninistlere bu acil görevi üstlenmeleri ve yakın gelecekte enternasyonal Komünist Hareketin devrimci bir platformunu inşaa etmek için çok sıkı çalışmaları için çağrıda bulunur.

3— Dünya devriminin fırtına merkezleri:

Emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve onların uşaklarına karşı Ulusal Bağımsızlık savaşların yükselen dalgaları bugün dünyaya damgasını vurmaktadır. ABD ve Sovyetler Birliği yok oluştan kurtulmak için gözü dönmüş bir şekilde kumar oynayan modern canavarlar, dünya haritasında giderek daha vahşi, kanlı bölgeler yaratmaktadır. Afrika, Latin Amerika, Orta Amerika ve Asyanın Ezilen halkları bu barbarca katliamlara karşı yiğitçe direnmektedir. Bir yandan sosyal-emperylizm bir dizi ülkede, bilhassa Afganistan ve Kamboçyada zorlanırken, öte yandan ABD tarafından başı çekilen ve katliam uyguluyan rakipleri, El Salvador ve bir dizi diğer ülkede yankı çıkartan darbeler yemektedir.

Konferans tüm kıtaların savaşan halklarını selamlar, tüm dünya halklarına bağımsızlık yolunda ileri doğru atılmaları, dünya emperyalist sisteme ölüm darbesi vurmaları için çağrıda bulunur.

4— Milli azınlıkların mücadelesiyle dayanışma içinde:

Hindistan devletinin baş vurduğu faşist terör ve askeri baskıya rağmen Manipur, Nagaland ve Müzor halklarının silahlı mücadelesi ileri doğru bir sel gibi akmaktadır. Bu mücadeleler Tiriburis, Sikhimse ve Kasmirig gibi diğer milli azınlıklarada kendi kadarlerini tayin hakkı için silahlanıp mücadeleye atılmada ilham kaynağı olmaktadırlar.

Konferans manipuris, Nagas ve Mizo halklarının yiğit silahlı mücadelelerini selamlar ve bu mücadelelerle dayanışma içinde olduğunu ilan eder.

5— Dalitler üzerindeki saldırıları lanetler:

Son aylarda, ağalar ve onların zorbaları, devletin yardımıyla Sadhupur, Mainpuri, Deoli ve Hindistanı diğer yerlerindeki Dalitler (sözüm ona "dokunulmazlar") üzerine bir saldırı dalgası başlattılar. Bu zulüm, halk direnişlerinin kabaran seline karşı sürdürdükleri baskının bir parçasıdır.

Konferans, halka "kast" adına sınıf kardeşlerinin birbirine kırdırılmasına karşı direnmeleri için çağrıda bulunur.

6— Polonya'daki sosyal-faşist baskıyı lanetler:

Yoğun askeri darbeye rağmen, Polonya işçi sınıfı sosyal faşistlere hiçte boyun eğmek niyetinde değildir: Polonya'daki gelişmeler, sosyal emperyalist kampın içinde bulunduğu bariz yapısal çelişkileri teşhir etmektedir ve bu enternasyonal revizyonizm için ağır bir darbedir. İşçi sınıfının boş sloganlarla aldatılamadığını ve aldatılamıyacağını bir kez daha dünyaya gösterilmektedir. Fakat, aynı zamanda Polonya halkı, bu hareketi kendi çıkarları doğrultusunda saptırmaya çalışan ABD emperyalizmi ve onun uşaklarına karşı uyanık olmalıdır.

Konferans tüm özgürlük-tutuklu insanları, Polonya işçilerinin yiğit mücadelesini aktif olarak desteklemeye çağırır.

7— Faşizme karşı mücadele eden işçileri selamlar.

Konferans, hakim sınıfların kara kanunlarına karşı yapılan Hindistan çapındaki 19 Ocak Grevine katılmış olan işçileri selamlar.

Hindistan proleteryasına sınıf siyasetini savunarak halk saflarında yürüyerek, Yeni Demokratik Devrimdeki tarihi rolünü üstlenmesi için çağrıda bulunuruz.

■■■■■■■■■■■■

HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNİN BİR NEFERİ DAHA KATLEDİLDİ!

İSTANBUL

Hakim sınıfların eli kanlı kolluk kuvvetleri, 1 Mayıs 1982'de BAHAR YILDIZ'ı İstanbul Kartal'da otamatik silahlarla tarayarak katlettiler.

Bahar Yıldız Fedakâr, kararlı, Halk Demokrasi ve bağımsızlık mücadelesine kendini adayan emekçi bir bacıydı. Hakim sınıflar onu bir takibat sonucu yakalamak istediler. Ancak durumu fark eden Bahar Yıldız faşist cellatların elinden kurtulmak isterken eli kanlı faşistlerin otomatik silahları altında can vererek Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesinde şehit oldu.

Bahar Yıldız Kürt Ulusuna mensup 1963 Tunceli/Nazmiye doğumlu emekçi bir ailenin mensubuydu.

— BAHAR YILDIZ ÖLÜMSÜZDÜR!

★★★

5 BAHMAN (25 OCAK) AMOL'DAKİ AYAKLANMA ÜZERİNE

"SİYASİ HAKİMİYET SİLAHLARIN NAMLULARINDAN ÇIKAR !"

Devrimci şiddet olmaksızın, hiçbir ezilen sınıf ve millet kendi kaderini ve hürriyetini hakim sınıfların pençesinden kurtaramaz. İnsanlığın tarihi, sınıflar arasındaki mücadeleler tarihi, hakim gericiliğin emekçilere karşı kanlı mücadelesi, bu öğretiyi fakat ve ne zaman (sorularına - ÇN,) yer vermeden ispatlamaktadır.

ÖZGÜRLÜK ancak, baskının ve haksızlığın sağlamlaştırılmasına karşı devrimci şiddetin ateşi içindeki cesur fedakarlıkla elde edilebilir. Özgürlüğün düşmanlarına sadece tüfek kurşunlarının dilinden cevap verilebilinir. Halkların esareti ve bağımsızlık mücadelesi bu anlayışı damgalamaktadır. Katil ve kan döktürücü Humeyni rejimi insanlık tarihinin en acımasız ve en caniyane, zamanımızın en barbar ve özgürlük düşmanı (rejimlerinden-ÇN) dir.

Bugün bu rejim milletimizin ve ana vatanımızın kaderini tayin etmekte ve halklarımızı her türlü yabancı hakimiyetten daha kötü bir şekilde ezmektedir.Bu insanlık düşmanı rejime cevap ancak silahların diliyle ve halk kitlelerinin devrimci kiniyle verilebilinir.

5. Bahman (25 Ocak 982) Amol (Hazar Denizi yakınlarında)daki ayaklanma bu yönde önemli bir hareket ve boyunduruk altında tutulmayı kabul etmiyen, özgürlüğe kendi kanları bedeline kavuşmaya kararlı olanlar için çok önemli bir tecrübeydi. Humeyni rejiminin devrimci güçlere vahşice saldırdığı, Humeyni rejiminin toprağı birçok cesur savaşçının kanıyla suladığı bir ortamda, onların (yani-ÇN.) hakim kan emicilerinin vahşi katliamlarla halkın oğullarının ve kızlarının kalbine yılgınlığın çekirdeğini ekmeğe kararlı oldukları bir dönemde, " Sar-Be-Daran İran" böyle kahraman bir ayaklanmayı gerçekleştirmesiyle gurur duymaktadır.

"Sar-Be-Daran İran" ilk günden itibaren şehirlerdeki ayaklanmalarla ihanetçi Humeyni rejimini yok etmeye kararlıydı. Hareket Amol'daki direnişi için, çürümüş Şah rejimine karşı halk ayaklanmasının kanlı ayını (Bahman) seçti.

"Sar-Be-Daran" savaşçıları askeri bir manevradan Humeyni rejiminin 22. Aban (14 Aralık) nahoş yenilgisinden sonra koyduğu ablukayı 5. Bahman, saat 4.30'da sabahtan yarıp şehre girdiler. Saat 9.30'da tüm şehirde devriye geziyorlardı. Düşman kuvvetleriyle silahlı mücadele saat 12.00'den önce başladı. bir saatten az bir zaman içerisinde cesur "Sar-Be-Daran" savaşçıları tüm şehir alanlarını Humeyninin paralı askerler pisliğinden temizlediler. Devriyelerimiz tüm idam birlik-

lerini ve Humeyni rejimini destekliyen tüm ihanetçi hücreleri temizlediler ve tüm canileri ihanetleri oranında cezalandırdılar. Karşı koyanlar devrimci "Sar-Be-Daran" ateşiyle yok edildiler; tutuklananlar, son kararının halk kitleleri tarafından verildiği devrimci mahkemelere sevk edildiler ve cezalandırıldılar.

Bu tutuklulardan 23 kişi halkın kararıyla devrimci güçlerimiz tarafından kurşuna dizildiler. Eylemlerimizin başlangıcından tam bir saat sonra tüm şehir alanına Passadaran ("Devrimin Bekçileri") ve Hezbollahi** pisliklerinden temizlemiştik. Sokaklar ve geçitler artık Humeyni ajanlarının boğucu ellerini boğazlarında hissetmeyen şehir halkının tasvir edilemez sevincinin şahidiydiler. Düşmanın üst noktalarını, Passadaran, Basidje (gönüllü sivil polis birlikleri)nin binaları gibi, (bu-ÇN) kirli insanların başlarına yıkmayı düşünmüştük. Fakat bu binalarda bulunan siyasi tutuklular için doğabilecek tehlike bizi bunu yapmaktan alıkoydu. Biz kendimizi, bu yerleri abluka altına almayla ve yardıma koşan veya kaçmaya çalışan kişileri tutuklayıp cezalandırmakla sınırladık. Gelen günü sabahı saat 2.30'a kadar bu yerlerin tüm gözlemcileri tutuklanıp, yaptıkları oranında cezalandırılmışlardı. Bu binaların üstündeki makinalı tüfek mevzileri bazokalarla havaya uçuruldular. Bundan sonra bu yerlerden tek bir ses duyulmuyordu. Bu andan itibaren birbirlerine yakın olan Ghadimahale, Asbekullah ve resvanije gibi şehir bölümlerinde devriye gezip siyasi kanaat getirici faaliyet gösterdik. Yıldırım hızıyla tüm islam birlikleri, duvarlar, kapılar, birçok sokak ve geçitler Humeyni'nin Behejti, Rafsandjani (Parlamento başkanı), Radjai (öldürülen başkan) vb. gibi İslam Cumhuriyeti önderlerinin resimlerinden temizlenmişlerdi. Bunların posterleri ve propaganda malzemeleri caddenin ortasında yakıldılar. "Humeyni'ye ölüm!" "Yaşasın Özgürlük!", "Yaşasın Sar-Be-Daran!", "Ya ölüm, ya özgürlük!" sloganları duvarları süslemişti. "Humeyni'ye ölüm!" çağrıları sokaklarda ve geçitlerde yankıyordu. Kahraman şehir halkı tarafından karşılanışımız ve onun (halkın-ÇN) aktif katılımı inanılacak gibi değildi. Örneğin devriye gezdiğimiz sokaklardaki ve geçitlerdeki barikatlar "Sar-Be- Daran" tarafından değil, gençlikte beraber olmak üzere şehir halkı tarafından kuruldu. İlk andan itibaren bizden silah sordular. Şehiri temizlerken, elimize çok silah geçirdiğimizden dolayı bazılarını silahlandırdık. Şehire girişimizin sevinci ve coşkunluğu her yerde görülebiliniyordu. Hepsi (halk-ÇN) katılmaya ve yardım etmeye hazırdılar. Gençlerin bazıları başından itibaren bizim sıkı savaşım yoldaşlarımız haline geldiler.

Fakat bu insanların şerefleri, bazı cellat ve şerefsiz mollaların zehirli pro-

Devamı 8'de

pagandasından daha üstündür. İhanetci caniler özgürlüğe ve samimiyetliğe sırt dönmeleriyle, bilimselsizlikleriyle ve insanlığı kandırıcı bozuk gerici adımlarıyla- bu yiğit ve bilinçli halkımızı devrime ve devrimcilere karşı kışkırtmaya çalışmaktadırlar. Fakat halkımızın bilinçliliği ve özgürlük aşkı onların çürümüş ortaçağ bilinçsizliğinin kalıntıları olan eskimiş ve çürümüş insanları herhangi bir şekilde etkileyebilecek olan metodlarından daha güçlüdür. 5. Bahman Direnişi kahraman halkın sevgisi ve "Sar-Be-Daran" oğullarına ve kızlarına gösterdikleri eğilimle tüm bunları berrak bir şekilde gösterdi. Direniş ve "Sar-Be-Daran"ların halkın savaşımı için gösterdikleri fedakarlık, sonsuza dek tarihimize geçecek sahneler yarattılar. Kahraman Amol halkı ta başından itibaren, tüm şehir bölgelerinde nelerin olup bittiğini anında duyuran bir haber ağı oluşturdular. Böylelikle geçitlerde, sokaklarda ve evlerde halen tutuklanmamış olan her Humeyni ajanı yoldaşlarımıza bildiriliyordu. Gençler tahrip maddesi yapıp atmaya, barikatlar kurmaya, yoldaşlarımızın boşalmış silah jarjörlerini doldurmaya vs. başlamışlardı. Kendilerinin kurtarmış oldukları şehri elde tutabilmek için herkes tüm yapabileceğini yapıyordu. Bizim şehirde geriye çekilmemizden sonra molla iktidarının paralı askerleri, barbar moğom ve Rus kazaklarının yaptıklarını zararsız, mahsun dereceye düşürebilecek bir şekilde ve tarzda davrandılar.

Düşman şehirdeki askerlerinin yok edildiğini görünce çevredeki her bölgelerden mümkün olan tüm kuvvetleri bir araya getirmeye çalıştı. Alel acele ve karmaşık bir şekilde çevredeki tüm şehir ve köylerde bulunan islam birlikleri (Hezbollahi lumpları vb.) arabalarla vs. Amol'un kıyılarına toplatıldılar. Bunlar şu şehirlerden geliyorlardı: Babol, Mahmudabad, Rabolsar, Sari, Ghamşhahr, Behşahr, Şirgah vs. Ölüleri için yaptıkları merasimde bunların kuvvetlerini (Amol'a-ÇN) çekmede ne kadar geniş davrandıklarını gösterdi. Deli ve kompleks dolu Hadi Ghafari (tanınmış milletvekili) 300 paralı askeriyle Tahran'dan Amol'a uçakla geldi. Giderek Amol'un şehir kıyısına sözde bize saldıracak olan 3000 tepeden tırnağa silahlı adam toplatıldı. Fakat gerçekten bunlar halkın evlerini ve binalarını yağmalamaya ve yıkmaya başladılar. "Sar-Be-Daran"ın şanı bu canilerin tüm vücudunda titreme uyandırmıştı. Bu ana kadar Hezbollahi ler birkaç defa "Sar-Be-Daran"ın gücünü tatmış ve "Sar-Be-Daran"a karşı giriştikleri saldırılarda birçok fanatik taraftarını kaybetmişlerdi. Ve bu sefer karşılarında mücadele etmek zorunda kaldıkları sadece "Sar-Be-Daran" değil aynı zamanda "Sar-Be-Daran" savaşçılarıyla bölünmez bir şekilde bağlaşmış yiğit Amol halkıydı. Onun için bunlar bir taraftan halka gözdağı vermek, diğer taraftan "Sar-Be-Daran"a saldırmak zorundaydılar. "Sar-Be-Daran"ın kontrol ettikleri şehirlere en uzak olan şehirleri ana caddelerininin başına otomatik silahları (G-3) leri yerleştirdiler. Çevrelerindeki her şeyi hedef gözetmeksizin yabani bir şekilde ateş altına aldılar. Bu ateşin desteği altında evlere ve halka saldırmaya başlıyorlardı. İlk önce evlere el bombaları atıyorlardı. Böylelikle de birçok ev ya patlıyor, ya da alevler içinde kalıyordu. Evlerde kimsenin olmadığından emin oldukları zaman, yaklaşarak kapıları kırıyor ve evlerin üstünde mevzi alıyorlardı. Evlerine girmelerini engellemeye çalışan bazılarını kurşunla delik deşik ediyorlardı. Böyle yapılanların arasında bir de 70'lik bir kadın bulunuyordu. Barikatlarımızın çevresinde bulunan şehir bölümlerinde halka yaptıkları canilikler Cengiz Han'ın vahşiliklerini ve zalimliklerini çoktan gölgede bırakıyordu.

6. Bahman (26 Ocak 982) öğleni, halka vahşi saldırılarının, yağmalamalarının ve hedefsiz yığınlara ateş açacaklarının haberi yayıldı.

Diğer taraftan bizim şehire indirilmiş olan kuvvetlerimiz onlarınkilerine nazaran sayıca azdılar. Bunun için 6. gün (6. Bahman)ın ikindi zamanında, düşmanı şehir kıyılarının etrafındaki bahçelere çekmeye karar verdik. Ve bunu yaptık. "Ser-Be-Daran"ın kahramanları gerilla taktikleriyle (geri çekilme ve saldırının hızlı değişimiyle) Hezbollahi ajanlarını ve Pastaran'ların birçoğunu öldürdüler. Onları bizim mevzi kurduğumuz geçitlerden ve şehir yerlerinden, şehrin güneyindeki bahçelere çektiler. Geri çekilme anında yoldaşlarımız tüm dünya devrimcileri için örnek teşkil edebilecek kahramanlıklar gösterdiler. Geri çekilmeden sonra bahçelerde tayin edici mücadele başladı. Hezbollahi ve Pastaran'ların çığlıkları göklere çıkıyordu. Hiçbir Hezbollahi diğer bir Hezbollahi'nin çığlıklarına aldırış etmiyordu. Sadece "Hezbollahi geri çekilin, Hezbollahi geri çekilin!" sesleri duyuluyordu. Ve yaralılarına aldırış etmeden geride bırakıp saklandıkları yerlere giriyorlardı.

Bizim geri çekilmemizi onların bozguna uğramışlıkları takip etmişti.

Biz bu alanlardan şehir bölümlerine tekrar geri dönmedik. 7. Bahman (27 Ocak 82) sabahına kadar Pastaran'ların birçok barikatını ve mevzilerini dağıtıp başarılan eylemlerin verdiği emniyetle ormanlara geri çekildik. Tüm zaman boyunca, 5. Bahman'dan 7. Bahman sabahına kadar, Humeyni'nin askerlerine karşı mücadelede bazı yoldaşlarımızı kaybettik. Bazıları kurşuna dizildiler. 7. Bahman sabahı civarında icra komandosuna verilen yoldaşlar son kurşunlarına kadar barikatlarında direniş gösteren ve yaralanarak kan emici Humeyni rejiminin canilerinin eline geçen yoldaşlardı. Tutuklananların istisnasız tümü yaralıydı. Bundan dolayı ayakta duramadıkları için Humeyni'nin "islam adaletinin gerçekleştiricileri" tarafından sandalyelere oturturulmuş halde kurşunladılar.

Fakat yoldaşlarımız bu durumda da tüfeklerin kurşunlarını başları dimdik karşıladılar, çünkü (onlar-ÇN) halkın savunması için canlarını vermeye karar vermişlerdi. ve böyle yaptılar. Onların şanları ve anıları sonsuz olsun! Gelecekte emekçiler için, Halk için ve yiğit İran işçi sınıfı için şehit düşen bu yoldaşların her birinin ayrı ayrı biyografisini çıkaracağız. Bize ve halkımıza gözdağı vermek için bir yoldaşımızı bir taşıyıcının arkasına canlı bağlıyarak, parçalanıncaya kadar caddede sürüklediler. Fakat bu sizin yanınıza kalmıyacak. Tüm caniliklerinizin intikamını alacağız. Bugün uzak değildir. Bu kahraman yoldaşlarımızın akıtılan tüm kanını canilerin parmak tırnaklarının altından tekrar sökeceğiz. Cani Humeyni ve çetesinin kaderini öyle bir tarihçe yapacağızki, gelecek tarihlerde bütün gericilere ihtar olacak.

Sayabildiğimiz kadarıyla tüm savaşım boyunca 330 (rakam orijinalinde net bir şekilde okunamıyor. 230 veyahut 330) Pasdaran askeri, Basidji (gönüllüler), Hebollahi ve Basidjileri desteklemek istiyen şeytanı "İslam Birlikleri"nden 3 kişi öldürüldü. Onların yaralılarının sayısı bir bütün olarak 500'ün üstündeydi.

Amol'da gerçekleştirdiğimiz eylemler, sadece Amol'un kendisinde Mozandaran ve kuzeyde değil, aynı zamanda tüm İran'da güçlü bir yankı uyandırdılar. Bu (eylemler-ÇN) tüm dünyaya halkımızın yiğit oğullarının ve kızlarının mücadelede bu ihanetçi ve kan dökücü çeteye karşı ne denli ileriye atıldıklarını, halkın bu ihanetçilere ve canilere olan kininin ne denli büyük olduğunu gösterdi. "Sar-Be-Daran İran"ın bu ülkenin halk kitlelerinin büyük bir bölümünün anısında, bilincinde ve kalbinde yaşadığını teminatla söyliyebiliriz. Bu Sahak ve Hadjads-Ebne-Yusuf*****un yiyici ve şeytansıl zürriyetlerine karşı ki gelecek büyük mücadelelerimizin temelini yaratan hayret edici bir başarıdır.

Bu paralı asker ve ajan hakimiyetliği, halkın bize karşı duyduğu güveni ve umudu sürekli boğmaya çalışmaktadırlar. Bizi budala, emperyalistlerin uşakları ve ta şimdiden yok edilmiş olarak lanse ediyorlar. Bunlar, bizim şöyle söylediğimizi iddia ediyorlar: "5. Bah-

Devamı 9'da

man, 6. Bahman olacaktır. Ve bu ay halkın kanlı ayaklanmasının bir ayı olmıyacaktır. Fakat 'Şah ve Halkın devriminin' bir ayı olacaktır." (Şah rejiminin yıkıldığı Bahman ayı ve 6. Bahman 1963'deki "beyaz devrimi"in iması) devamen, bizim sayımızın 60 veyahut 100'ü geçmediğini, halkın bizden taraf değil tam tersine bize karşı olduğunu, yakında tutuklanıp öldürüleceğimizi iddia etmektedirler. Yalancı gevezeler nasıl bir safsataya düştüklerini fark edememektedirler.

Aklı kıt Rafsanjani (şöyle-ÇN) düşünmektedir: "Amol halkı açık bir şekilde hükümetin yanında yer aldı. Ve "Sar-Be-Daran"ı şehirden attı. eğer ordu ve Pastaran'lılar bunları şehirden atsaydı, sevinmenin böyle bir gerekçesi olamazdı. Bunun dışında tüm 60 kişi bir seferde nasıl ele geçirilebilinirdi?

Fakat kimse şunu soramıyor: "Eğer biz sadece" "60 kişi" idiysek, şehir halkının tümü sizden tarafdıysa, Pasdaran, Basidji ve ordu da olay yerindeydiler, TUDEH partisi (DKP Alman Komünist Partisi)nin (aynı zamanda TKP'nin kardeş partisi-ÇN) kardeş partisinin taraftarları ve özelliği bir köpek gibi sahibinin önünde (yani iktidarı elde tutanların önünde) kuyruk sallamak olan Fedain-çoğunluk ve yakın ormanlarda hizmetinizde yüzlerce Pastaran ve ordu kuvvetleri olduğu halde, neden Nur, Beşhar, Mahmudabad, Babol ve Babolsar, Sari ve yakında bulunan köylerden daha güçlü kuvvetler getirmeyi gerekli gördünüz? Eğer halk sizden yanaydıysa ve biz de sadece 60 kaçak idiysek, o halde neden deli Hadi Cahafari'yi ve 300 çılgın vurucusunu Tahran'dan gönderdiniz?"

Bununla kimi kandırmak istiyorsunuz? Halkı mı? Hayır! Kendi İslam yalanlarınızla sadece kendinizi kandırabilirsiniz ve bunu yapıyorsunuz da. Bunun için size ne olacaksa olacaktır. En büyük hilebaz ve hain Humeyni şöyle söylüyor..... "Amol halkının sizinle ne yaptığını gördünüzmü?!", devamen Humeyni Amol probleminin geçiştirmiş olacak. Düşman yayınından şikayetci oluyordu: (Şöyle diyor-ÇN) "Burada bizim çıkarımıza olduğu yerde hiçbirşeyi (bu Humeyni'nin konuşmak için şaşırtıcı özelliğidir.) Humeyni tıpkı Muhammed Rıza Şahin son günlerinde yaptığı gibi gerekçesi için bir gereklilikmiş. Şah ta o zamanlar Tebriz'deki ayaklanma için İran kimliğini taşıyan birkaç yabancıyı sorumlu tutmuştu.

Humeyni emperyalist basının Amol'daki ayaklanma konusunda suçlamakta ve sözümona-onun düşüncesiyle (bunu da-ÇN) ayaklanmanın kendi menfaatlerini yansıdığı için yaptıkları imajını yaratmaya çalışmaktadır. Fakat Humeyni de bu ayaklanmanın bazı gerçeklerini gizlemektedir. Bunun da acaba aynı gerekçesi mi vardır? "Sar-Be-Daran" şimdiye kadar, diğer siyasi akımlarla kendi arasındaki ayrılıkları ve hedefleri birçok bildiri ve askeri duyuruyla yansıttı. KBİ (İran Komünistler Birliği) kendisinin (yani KBİ'nin) bu demokratik ve devrimci hareketin kurucusu ve organizatörü olduğunu açıkca ortaya koymuştu. Bunu onaylıyarak, şunu vurgulayabilirizki; çeşitli siyasi gurubun sempatizanları ve üyeleri dışında şimdiye kadar herhangi bir gurup ve teşkilat İran'da örgüt olarak "Sar-Be-Daran" hareketine katılmamıştır.

Amol'daki olaylara ve küçük faşistlerin (Pastaran kastediliyor) baskıcı faaliyetlerine rağmen, Rafanjani ve Pasdaran kendilerine has olduğu bir şekilde, sadece kendi çıkarlarını yansıttığı zaman propaganda yapıyorlar veyahut susuyorlar. Humeyni Welajatefaghi'nin önderlerinin ve aynı zamanda emperyalist yayın vericilerin bu ayaklanma konusunda sustukları doğrudur. Ve neden? Bu direniş ve "Sar-Be-Daran" hareketi ve aynı ölçüde şunun çıkarları, ne de aynı ölçüde onun hayıfları arasına dahil değildir. Bu hareket, hain Bahtiyarı'ın radyosunda, cellat Owaissi (Şah rejiminin son günlerinin askeri iktidarı şefi) radyosunda ve emperyalist Amerika radyosunda iddia edildiği gibi monarşinin bazı taraftarlarının eylemi değildir.

Bu (direniş-ÇN) ayaklanma radyo Moskova, radyo Baku ve radyo Meli tarafından övülen Humeyni çetesinin ve İran'da yöneten mollaların, bunların (yukarıda sözü geçen radyoların-ÇN) teşhir olmuş, kusursuz ajanları TUDEH partisi ve bunlar için barikatlar kuran, ki bunu Amol'daki Hizbollahi'den daha iyi Pasdoran güdümünde yaptılar, Fedayi çoğunluğun bir faaliyeti değildir. Bu ayaklanma, emperyalist güçlerin ve süper güçlerin iktidarın çeşitli kanatlarında kendi çıkarlarını yansıtılmış olarak gördüğü, batılı ve doğulu- emperyalistlerinin kendi çıkarlarının (yansıtılmasının-ÇN) gerçekleşmesi umudunu gördüğü, çünkü İran tüm batılı ve doğulu emperyalistlerin kesinti noktasıdır. ICP (İslam Cumhuriyeti Partisi)nin bir hareketi değildir.

Bu ayaklanma İran'ın kahraman işçi sınıfına aittir. İran'ın ezilen ve sömürülen emekçilerine ve İran'daki tüm halklara aittir. Bu ayaklanma, anavatanın bağımsızlığını ve özgürlüğünü hiç bir fiata satmıyanlara aittir. Tabiiki batılı ve doğulu-emperyalistlerin hiçbiri bu ayaklanmadan kendileri için en ufak bir umut göremezler ve bunun için de susmaktalar. Evet bay Humeyni siz ve bu insanlar Amol'daki ayaklanmaya karşı aynı tavrı takındınız. Siz halkımızın azılı düşmanları ve katilleri olarak aynı sırada durmaktasınız ve sizin sessizliğinizin ve aynı derecede gevezeliklerinizin halkımız için değeri yoktur. O (halkımız-ÇN) kendisini başkaları tarafından kandırmıyacak ve size umut bağlamıyacaktır. Amol'un direnişcileri, tarihin öğretisi ve bu ülkenin emekçilerinin emirleri doğrultusunda gidecekleri, sonunda siz sefil ve çürümüş, Nassar Edin Şah çağının parçalarının sonunun bulunduğu yolu seçtiler. Halkımızın zafer bayrağı anavatan üzerinde dalgalanacak ve "Sar-Be-Daran İran" güçlü kolları bunda önemli bir rol oynayacaklardır. Bu bizim şehit düşen her kahramanımıza sözümüz ve bu ülkenin emekçileri tarafından bize yüklenen görevdir.

—"SAR—BE—DARAN İRAN"IN SİLAHLI AYAKLANMASI ZAFERLİ OLSUN!

—YAŞASIN YİĞİT AMOL HALKI!

—AMOL AYAKLANMASININ YİĞİT ŞEHİTLERİ SONSUZA DEK ANILACAK!

—KAHROLSUN DESPOT VE CANİ HUMEYNİ—REJİMİ!

SAR—BE—DARAN
11 Bahman 1360
(31 Ocak 1982)

Dipnotlar:

1-Pahlevi hanedanlığından önceki hanedanlık.
2-Bu isim tahminen 700 yıl önce Moğol'lara karşı milli bir isyan hareketinden gelmektedir.
3-Kelime kelimesine tercümesi "Allah Partisi"dir. Üyeleri fanatik humeyni taraftarıdırlar.
4-Bir efsaneye göre kral Şahak şeytanlar tarafından omuzlarından öpülür ve bunun sonucu olarak ucundan iki yılan çıkıyor. Bu yılanların kendisi beynini yememeleri için her gün iki genç (savaşçı) öldürülüp beyinlerini yem olarak veriyor. Hadjadi Ebne Yusuf'da Şahak'a benzer İran'da acımasız bir hakimdi.

İSTANBUL

1 MAYIS dolayısıyla korku ve paniğe kapılarak, terör estiren hakim sınıfların kolluk kuvvetleri "dur" ihtirana uymayan kulaklarından sağır Yusuf ZOR'u İstanbul 1 Mayıs mahellesinde tarayarak öldürdüler.

EMEKÇİ KADINLAR KÖŞESİ

İFFET DÜŞKÜNLERİ !

Ağlama bacım ağlama. Kara talihine (!), kötü kaderine (!). alnının yazısına (!), çaresizlik içinde.

Biz biliriz senin kaderini belirleyenleri. Seni maddi ve manevi sömürenleri.... Doğru, ağlanacak bir durum var, insanlık gururunun hiçe sayıldığı. Ama ağlamak seni o bataktan kurtaramaz..

Bir bakıma haklısın, itilmişsin bir kere batağa çıkılması zor. Ve senin oradan çıkmanı istemeyenler var. Seni her şeyinle köleleştirip, milyon üzerine milyon kazananlar var. Bu kokar batağa giripte şifa (!) bulanlar var. Düşün bir kere, nasıl sokuldun bu batağa? Belki fotoromanların takipçisiydin, Pazar, Hafta Sonu gibi dergilerin. Kaderli, kısmetli, bol felek'li parçaların hayranıydın belki. Belki seni atıyla kaçıracak demiyelim ama, arabasıyla gelip kaçıracak bir zenginin hayaliyle toz pembe dünyanda yaşarken, bir iffet düşkünü dikildi karşına, Ya evlenme ya artist yapma veya başka vaadlerle, çekti aldı seni ailenden, çevrenden ve hayal dünyandan. Yedirildin, içirildin belki bir süre, mücevherler falan takıldı orana-burana. Hani derler ya;"kaz gelecek yerden, tavuk esirgenmez" diye. İşte o hesap. Bir süre sonra tavuğun faturası konuldu önüne Kaz'inkinden de büyük. Ve bunu ödemek lazım. Malum ya dünya menfaat dünyası (!).. Kimse kimseye karşılıksız bir şey yapmıyor. Ya iknayla veya dayak ve tehditle, buldun bir gün kendini bir otel odasında, bir genel evde veya Soğukoluk'ta. Birden yıkıldı bütün o güzel hayallerin. Bitti o renkli rüyaların. Uyanırsın uykundan. Dikilir karşına katı gerçekler; Bütün çıplaklığıyla, bütün pisliğiyle, bütün acılığıyla, Düştün bir kere batağa. Direnirsin, debelenirsin lakin çıkmak zor. O batak ki çevresi dikenli tellerle çevrilidir. Toplumun horlayıcı aşağılayıcı yargılarından tutta, patronların paralı katillerinden, devletin resmi, yarı-resmi kanun ve kanun adamlarına kadar bataklık bekçileri dikilir karşına. Öyle ya "düşenin dostu olmaz", "öyle ya bütün lekeler çıkarda namus lekesi çıkmazmış". Toplumdan tecrit edilip, binbir baskıyla bu pis, pis oldugu kadar da dar dünyada dönüp durursun işin içinden çıkamazsın. Seni teskin edici ilaç(!)lar konur önüne ve belki bunları alıp, 'seni bu duruma getirendir' dedikleri feleğe küfredersin. Gün olur, çaresizlik içinde ağlarsın sessiz, sessiz. "Ah şu bataktan bir kurtulsam" diye. Evet, şu bataktan bir kurtulsan ya nasıl? Sana kim sahip çıkaçak? Kim kurtaracak seni? Velhasıl ailen mi? Yoksa, senin dediğin gibi Evren paşa mı? Yoksa, yoksa başka bir şeymi? Başka birileri mi? bu soruların cevabını doğru olarak bulmalı. O dünyadan çıkış ancak bu yolla gerçekleşebilir.

Dünyanın hemen hemen her yerinde ve insanın insan tarafından sömürüsünün ortaya çıkışından bu güne kadarki geçen sürede, bu tür batakları bulmak mümkündür. Kleopatra'nın ismini kim bilmezki ? Bir Efes harabelerini gezerseniz genel evin temellerini görürsünüz vb. çeşitli sömürücü sınıflar bu kurumu açıkça ilan etmişler, denetimlerine almışlardır. Türkiye'de de bu böyledir. Denetim altında tuttukları genel evler dışında otellerde, orada burada ve çok meşhur Soğukolukta bulunan bu batağın kurbanları ve ziyaretçileri çoktur. Buralarda patronlar, ağalar tarafından çeşitli devlet adamları tarafından sık sık ziyaret edilir ve yakından bilinir. Aynı zamanda burala genellikle polis ve ordu mensuplarının haraç yedikleri yerlerdir. Buraları devlet doğrudan denetliyemez. Resmi veya gayri-resmi bu yerlerde, parababaları fakir tabakaların kadın ve kızlarını, bin bir yolla ağlarına düşürerek seks açısından tatminsizlik içinde bulunan (ki düzenin bozukluğundan ya uygunsuz evliliklerin veya hiç evleyenmeyenler) kişilere vb. satılarak sırtlarından milyonlar kazanırlar. Seks sömürüsü daha geniş kapsamlıdır. Ve seks filimleri, seks kitapları, gazeleter mecmualar ve kartpostallara kadar her yerde satılır, gösterilir. Bunlar devletin açık veya el altından desteğiyle yürütülür. Yani devlet denetimi ve gözetimi altında hakim sınıflar hem seks sömürüsü için pazar yaratırlar, hem alıcıyı ve hemde satılacak malı (!) ayarlarlar. Tabi hepsi bu işe doğrudan bulaşmazlar, ama hemen hepsinin dolaylı olarak desteği ve onayı vardır. Özellikle seks sömürüsünün ideolojik yolunu gönülden desteklerler. Çünki bu yolla çeşitli halk sınıflarından kişileri ve özellikle de gençlerin yozlaştırılmaları söz konusudur. Yani toplumsal bir sorun, bozuk düzenden kaynaklanan, ve sen çok yönlü sömürü aracısın. Yani bir taşla bir kaç kuş vuruyorlar. Buraya kadar belirttiklerimiz. tüm hakim sınıflarca uygulanan, desteklenen iyi şeylerdir. (!) Bu noktada bazılarımız "yok canım bu işleri yer altı dünyasının adamları yürütür, devlet ise bunlarla baş edemiyor" diyenlerimiz çıkabilir. Onlara vereceğimiz örnekler yeterli olacaktır. Bir kere belirttiğimiz genel evler devletçe ayakta tutuluyor. "Biz namus tüccarlığını meşrulaştırıyoruz, bize halk ne der?" Korkusuyla buna karşı çıkan hakim sınıf kesimlerinin büyük çoğunluğunu ikna edip bu kurumun kaçınılmazlığını itiraf ettiler. Hemen her şehirde resmi olarak devlet güvencesi altında genel evler vardır. Fanatik faşist Türkeş bile 1930'larda yazdığı "Türk anası" adlı kitabında genel evlerin açılmasının doğal olduğunu söyliyerek ne ölçüde bir sömürü aracı gördüğünü itiraf etmiştir.

Diğer taraftan da para babalarının, özellikle burjuvaların bir birlerinin karılarını kandırmaktan ne kadar zevk duyduklarını hemen hemen herkes bilir. Çeşitli devlet kademelerinde görevli büyük bürokratların bir dostu, "metresi" vardır. Birbirlerinin ayağını kaydırmak için bu metresleri açıklamaya fırsat kollarlar. Bunların bu santaj ve ifşaatları sosyete fısıltı gazeteleri bazende düzen gazeteleri aracılığıyla halk kamuoyuna açılır. İşte CHP'li eski iç işleri bakanının durumunu hepimiz hatırlarız. Dünya çapında kokuşmuş çıkarçı burjuva ahlakının ve politikasının örnekleri çoktur. İşte TV'deki Ceyyar bir istisna değil çok yaygın bir kişiliğin örneğidir. İngiliz Lordlarından tutunda Türk devlet adamlarına kadar bu böyledir. İşte faşist cuntanın danışma meclisinin başkanı Sadi Irmak bu sicilli faşist bir zamanlar başbakanken "her erkek zamparadır" diyerek iffet düşkünlüğünü tüm erkeklere ait edip, kendi düşkünlüğünü haklı göstermeye yapılabilecek ifşaatlara, kalkan oluşturmaya çalışmıştır. Bütün bunlar yeterlidir sanırız.

Şimdi gelelim faşist cuntanın iki yüzlü çabalarına; onlar sanki bu çürümüş düzenin temsilcileri değilmiş gibi, sanki bu soğukoluk bu düzenin zorunlu bir parçası değilmiş gibi sözüm ona orayı kurtarma savaşı açmışlardır. Cuntanın borazanlığını yapan Uğur Dündar'ın proğramlarında soğukoluk'un kokusu burnumuza gelir gibi oldu. Proğramda konuşan kadınlar açınacak durumlarını anlattıktan sonra, devletin kendilerini kurtarmasını istediler. Yani kendilerini o duruma düşürenlerin paralı bekçiliğini yapanlardan yardım dilemek...

Değil bacım, değil. Bu düzenki, insının insana köleliği demek. Bu yıkılası düzen devrilmedikçe; ne biz işgücünü satan proleter ve emekçi kadınların, ne emekçi ev kadınlarının ve ne sizi lümpen proleterlerin kurtuluşu mümkün değildir. Bir bak o elini uzattığın ele, iyi bak. O devrimci kanına bulaşmış ele, biz emekçi kadınların her türlü haklarını gaspeden ve amansızca sömürümüzü sağlayan kanun ve kararnamelere imza atan, işkencede devrimci bacıların ırzına geçenlerin ellerine ve seni oraya düşürenlerin ellerine ne kadar da benziyor.

Onlar, artık her yere kokusu yayılmış soğukoluk'u kurtarma taraftarı değillerdir. Tam tersine onlar, ekonomik ve ideolojik nedenlerle bu pazarı genişletmişlerdir. Dimitrov Yoldaşında vurguladığı faşist diktatörlükler fuhuşu yaygınlaştırırlar. Bugün Türkiye'de görülmedik boyutlardadır. İdeolojik olarakta MİT'e bağlı şebekeler aracılığıyla fabrikalarda işçi bacıları yozlaştırmaya, bu batağa çekmeye çalışmaktalar. İşçi mahallelerinde genç erkekleri seks yoluyla yozlaştırmaya çalışmaktalar. Yani, cevresine koku salan soğukoluğun daha da gürleştirilen sularının kokusunu gizlemek için "Kanalizasyon" yapmaya çalışıyorlar. Bu birincisi; İkinci olarak devlet denetimini sağlayıp, kazanç vergisine bağlayıp bu milyonların bir kısmının patron ağaların eline vererek, erkek, kadın ve çocuk sömürüsünü geliştirmek içindir. Uyguladıkları para politikası gereği bu paranın büyük ellerde toplanmasını sağlamak içindir. Bu soğukoluk operasyonları İMF emrimidir? bilemiyoruz. Olaki bu iffet düşkünlerinin, bu iffet sömürücülerinin enflasyonu önleme tedbirlerinden biridir....!

* KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ!

*KAHROLSUN KADINLARI KÖLELEŞTİREN PATRON-AĞA DÜZENİ!

* KAHROLSUN FAŞİST CUNTA!

★

DEVRİM ŞEHİTLERİNİ ANIYORUZ

METİN KARATAŞ YOLDAŞIMIZ DERSİM'DE, ASKERİ FAŞİST CUNTAYA KARŞI SİLAHIYLA DİRENEREK DÜŞTÜ!

Partimizin askeri kolu TİKKO üyesi değerli savaşçı Metin Yoldaş, yoksul bir köylü çocuğudur. Daha küçük yaşlarda yoksulluk, sömürü ve zulmün acılarını tatmış, çok genç yaşlarda orta okul yıllarında mücadeleye başlamış, teşkilatımızın gençlik kesiminde örgütlenerek mücadele sürdürmüştür.

Lise yıllarında daha da aktif mücadeleye katılmış, Cemişgezek ilçesinde faşist örgütlenmelere karşı gençliğin en ön saflarında yer almıştır. Çeşitli kereler faşist diktatörlüğün eline geçti en son bir köyde çalışma yaparken ihbar üzerine yakalandı. Fakat o Faşizmin karanlık zindanını yararak, karakolda bağlı bulunduğu sandalyeyle birlikte kaçtı. Yoldaşlarıyla ilişki kurdu.

Yüreği devrim için halkı için yanıp tutuşan Metin Yoldaşımız dağlara çıkıp halk için devrim için savaşma özlemiyle yanıp tutuşmuştu. Nihayet bu özlemi son buldu. Metin yoldaş 5 yılı aşkın bir zamandır faşizme ve askeri faşist diktatörlüğe karşı Dersim'in dağlarında kır gerillası olarak savaşıyordu. Ve nihayet; kara yağız kısa boylu çelik yürekli militan yoldaş kanı beş para etmeyen muhbirin ihbarı sonucu cuntanın askeri güçleriyle çatışmaya girdi. Uzun süren çatışmada diğer yoldaşlarımız çemberi yararak kurtulmayı başarmış, ancak Metin Karataş yoldaş çeşitli yerlerinden ağır yaralandığından kaçıp kurtulamamıştı. O yaralı olduğu halde, tam bir gece faşist güçlerin yüzlerce askerini yanına yaklaştırmamıştır.

Kanının son damlasına kadar elinde silahını bırakmamıştır. Canilerle dişe diş zorlu savaşta aldığı yaralar sonucu kan kaybından şehit düştü.

Gök şahinim, kara yağızım
Devrim Kavgamızda Özgürlük Türküsü
Kızıl meşâleyi dağlarda taşıyan
Sen ölmedin. Yaşayacaksın kavgalarda
Metin ol. Dökülecek kanlar....
..... Zalimleri Boğacak Kan Denizidir..!

— METİN KARATAŞ YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!!!

—YAŞASIN DEVRİM İÇİN DAĞLARDA SAVAŞARAK ŞEHİT DÜŞENLER!!!

—KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE CUNTA!

VEYSEL YILDIZ YOLDAŞ, FAŞİST CUNTANIN İŞKENCE HANELERİNDE, MALATYA'DA KATLEDİLDİ!

Veysel Yıldız yoldaş hakim sınıfların kolluk kuvvetleri tarafından 28 Mart 1982 günü göz altına alındı. 1 Nisan 1982'günü ise onun "kendini asarak intihar etti"ğini söyleyerek Malatya devlet hastahanesi tabibliğinden rapor aldılar.

Faşist cunta icraatlarını gizlemek için nasılda sahtekârlık yapıyor. Bir kolu olmayan bir insan nasıl kendini asar? Öte yandan ailesine zorla imza lattırmak istediğiniz belge neydi? O da aynı. "Kocanız intihar etti. Bu yazının altını imzalayın". Fakat bu durum karşısında yoldaşın ailesi direnerek imza atmayı red etti.

Veysel Yıldız yoldaş kürt milliyetine mensup 40 yaşlarında bir bankada müsdahdem olarak çalışan fedakâr, kararlı, partiye bağlı bir taraftarımızdı.

O 12 Eylül öncesi dönemden partimize verdiği desteği, 12 Eylül sonrasıda korkusuzca devam ettiren bir yol-

Devamı 13'de

ELEŞTİRİ VE ÖNERİLER

İKK YAZI KURULUNA

Yoldaşlar; İKK'nun muhtevası ile ilgili söyliyeceklerim şunlardır:

Genel olarak kitle yayını çıkartmak bu günkü dönemde çok iyidir. Fakat daha iyi olan bir şeyde, içeriğinin iyi ayarlanması ve iyi bir biçim verilmesi şarttır. Tartışma yazıları gibi İKK çıkartmak marifet değildir. Kitle Gazetesi olmasını istiyorsak, kesin olarak sayfa sınırlaması konmalıdır. 8-12 sayfa arasında değişebilir. Sabit sayfa sayısı olursa biçim açısından iyi olur. Meseleye öz önemlidir deyip geçiştiremeyiz.

Her şeyi tek bir İKK sayısında doldurmamız iyi olmuyor. Mesela İKK 37 sayısı bu açıdan olumsuz bir örnektir. Belli konularda yazıyı geniş ele alıyorsak bu açıdan olumsuz bir örnektir. Belli konularda yazıyı geniş ele alıyorsak, bunlar başlı başına bir İKK olabilir. Bunları özel sayı adı altında çıkarabiliriz. Böyle yaparsak bir çok pratik yararı olacaktır.

İKK'nda açılmış sütunlarla ilgili bazı organlar görevlendirilebilir. Mesela; tarihi günlerle ilgili olabilir. 12 Mart, 8 Mart, 1 Mayıs vb gibi günlerle ilgili yazıların hazırlanması somut olarak bir organa verilir. Bunun başka yararları da olacağı açıktır. Daha önceleride alınan ve bir türlü pratiğe geçirilemeyen karar için somut görev ve açık bir denetim olur.

Yoldaşça Selamlar.

Yukarıda "İKK Yazı Kurulu'na" başlıklı, bir yoldaşın eleştiri ve önerilerini dile getiren yazıyı olduğu gibi yayınlıyoruz.

Öz ve içerik olarak yoldaşın eleştiri ve önerilerine katılıyoruz. Gerek Yazı Kurulumuzun henüz oturaklılık kazanmaması ve de yeterli düzenlemeler de tecrübeye sahip olmamamız nedeniyle doğal olarak bazı aksaklık ve prüzler çıkacağı açıktır. Gelecek sayılarımızda daha düzenli ve az sayfayla çok konuyu işlemeyi amaçlıyoruz. Bu günden bunun hazırlığı yapılmaktadır. Taktir olunur ki aksaklıkların vb. bir anda giderilmesi mümkün değildir.

İKK YAZI KURULU

ŞİİR VE SANAT KÖŞESİ

SATILMIŞ "VATAN HAİNİ" OLAN KİM?

Bir komplo sonucu yıllardır cezaevinde bulunan devrimci sanatçı Yılmaz Güney, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine daha yararlı olabilmek için Ekim 81'de Isparta Cezaevi'nden kaçarak yurtdışına çıktı. Uşak basın yıllardır onun şahsında devrimci sanata karşı sürdürdüğü aşağılık saldırılarını yurt dışına çıkmasıyla daha da yoğunlaştırdı.

"Yılmaz Güney satıldı. Yılmaz Güney Yunanistan'a sığındı, Yılmaz Güney vatan haini, Yılmaz Güney 'TKP'nin merkez komitesinde" cinsinden başlıkları Hürriyet, Tercüman, Milliyet gibi hakin sınıfların ve cuntanın borazanlığını üslenmiş uşak basında günlük haberler haline geldi.

Burjuvazi kitleler üzerinde belli etkinlikleri olan devrimcileri, sanatçıları, hatta teşkilatları her zaman satın almaya çalışmıştır. Satın alamadıklarına ise en aşağılık iftiralar yağdırmıştır. Çünkü onun her şeyi paradır. Ve paranın her şeye muktedir olduğuna inanmaktadır, nitekim Yılmaz Güney'e 'satıldı' iftirasını atan Hürriyet gazatesi bu haberi yayınlamadan iki gün önce Yılmaz Güney'e bir röportaj için 80 bin dolar teklif etmiştir. Bu 'nimeti' geri çeviren Yılmaz Güney "beni para ile satın alıp, kullanacak ve yönümü değiştirecek hiç bir güç tanımıyorum" demiştir.

Yılmaz Güney; Yunanistan'da yapılan "Akdeniz'in Dünü, Bugünü" adlı toplantıda yaptığı konuşmada "Türkiye ve Yunanistan halklarının birbirine düşürülmesinden çıkar uman güçler var. Türkiye ve Yunanistan halkları tüm dünya halkları gibi kardeştir" dediği için yurdumuzu ABD emperyalistlerine parselleyen NATO'cu generaller ve onların basını tarafından 'vatan haini' ilan edildi. Yabancı sermayeye "Gelin ha ucuz iş gücü, bedava toprak var" diyenlerin yılın adamı seçildiği, Yunan düşmanlığının en yoğun biçiminde körüklendiğiTürkiye'de "Türkiye ve Yunan halkları kardeştir" demek, vatan hainliği için yeterlidir. Yılmaz Güney'in Rus sosyal emperyalistlerine ve onun kuklası T'K'P'ye karşı tavrı açık olarak bilinmesine rağmen' "T'K'P'nin merkez komitesinde" cinsinden haberler, emekçilerin Rus sosyal emperyalistlerine ve uydusu T'K'P'ye karşı duydukları nefreti Yılmaz Güney'e yöneltebilmenin bilinçli çabalarıdır. Yankı Mehmet Barlas gibi bazı 'akıllı' cunta çömezleri, Yılmaz Güney'e daha' temkinli' davranmaktadırlar. Onlar Yılmaz Güney'in sanatçı yönünün propagandasını yaparlarken, siyasi görüşlerine, eserlerinin içeriğine azgınca saldırmaktadırlar. Burjuvazinin bu akıldaneleri ah, vah edip bu yeteneği nasıl satın alamadıklarına yanıp tutuşmaktadırlar. Bunlar Güney'in yapıtlarının içini boşaltmaya, onu burjuvazi için zararsız hale getirmeye çalışmaktadırlar. Çeşitli milliyetlerden halkın, düşünce ve istemlerini büyük bir yaratıcılıkla dile getiren Yılmaz Güney'e yapılacak en büyük hakaret onu düşüncelerinden soyutlamak, eserlerinin içini boşaltmak olacaktır. O, yılmaz bir anti-faşist, anti-emperyalist, savaşçı, yaratıcı bir sanatçıdır. 70'li yılların Yılmaz Güney'inin ve eserlerinin bu iki yanı birbirlerinden kopmaz bağlarla bütünleşmiştir.

Uşak basının bu gayretleri nedendir

Tüm ilerici, devrimci sanat eserlerine koyu bir sansürün uygulandığı Türkiyede, Yılmaz Güney bağrında yetiştiği halkından koparılmak istenmektedir. Devrimci flimlerle, bir dizi diğer yapıtlarıyla, zindanlardaki baş eğmez onurlu tavrıyla hakim sınıfların sunduğu tüm 'nimetleri' elinin tersiyle çevirmesiyle halkımızın gönlünde yarattığı bu yeri hiç bir iftira yok edemez. Çünkü çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı, hükmünü flimlerin oynandığı gişelerin önünde çoktan vermiştir.

FAŞİST CUNTA YILMAZ GÜNEY'in İADESİNİ NEDEN TALEP ETMEKTEDİR?

12 Eylül askeri faşist darbesiyle iktidarı gasp eden faşist generaller çetesi bir buçuk yıllık icraatlarıyla düşünen beyni, gören gözün, kalem tutan elin, her şeyin yaratıcısı emekçinin ne denli düşmanı olduğunu göstermiştir. Cunta boyun eğdiremediği, satın alamadığı yüzlerce bilim adamını, sanatçıyı, yazarı zindanlara tıkmıştır. Sanatı faşist Kemalist diktatörlüğe ve kendine şakşakçılıkla eşitleyen faşist cunta, sanat adına ahlaksızlığı var gücüyle desteklemektedir. Sanat adına

vücudunu teşhir edenlerin reklamları boy boy her yanı kaplamaktadır. 12 Eylül öncesinin keskin 'solcu' yazarları, sanatçılarının bir bölümü nedamet getirdi. En azgın işkencelere karşı bile muhalefet edemiyecek kadar korkaklaştılar. Bir kısmıda köşelerinden cuntaya akıl hocalığı yapmaya çalışmaktadırlar.

Hayatın her alanında olduğu gibi, sanat alanında da onurunu yitirmeyenler, cesur olanlar, işkenceleri, katliamları onaylamıyanlar, her türlü iftiraya, baskılara maruz kalmaktadırlar. Yılmaz Güney'de bu kesim içinde en ön saflarda mücadele edenlerden birisidir.

12 Eylül öncesi yazdığı bir yazıdan dolayı 15 yıla mahküm olan Yılmaz Güney; yazdığı diğer çeşitli yazılardan dolayıda 100 yıldan fazla hapsi istenmektedir. Cuntanın amacı, halkımızın duygularını, düşüncelerini, istemlerini dile getiren, faşist cuntanın idamlarına, işkencelerine karşı ve katliamlarına karşı güçlü bir sesi susturmaya çalışmaktadır. Faşist cunta bu sesi susturamayacaktır.

CANNES FİLM FESTİVALİ, FAŞİST CUNTAYA KARŞI MÜCADELE İLANI HALİNE GELDİ:

Uluslararası bir üne sahip olan Cannes Film Festival'inda Yılmaz Güney'in 'Yol' filmi birincilik ödülü olan Altın Palmiye ödülünü kazanmıştır. Türkiye halkının yaşamından bir kesiti konu olan 'Yol' filmi 20-21 Mayıs tarihlerinde Festivalde gösterilmiştir.

Yılmaz Güney yaptığı basın toplantısında, devrimci sanat üzerine ve onun bir ürünü olan 'Yol' filmi hakkında dünyanın dört bir yanından gelen basın mensuplarına bilgi vermiştir.

Avrupa'nın çeşitli Ülkelerinde festivale gelen 400'ün üzerinde TKP/ML, Halkın Kurtuluşu, D.Halkın Birliği sempatizanları hazırladıkları İngilizce, Fransızca, Türkçe pankratlarla Faşist cuntayı, katliamları, işkenceyi protesto etmişlerdir. Yapılan Miting ve yürüyüş demokratik kamuoyunda, basında geniş yankı uyandırmış, Cannes film festivali ile ilgili yazı yazan bütün gazete ve dergiler faşist cuntanın baskılarından da bahsetmişlerdir. Ayrıca; Alman ve Fransız televizyonu Cannes filim festivali proğramında Yılmaz Güney'in 'Yol' filmine ve faşist cuntayı protesto eylemlerine de yer verilmiştir.

HÜCREM

Gün mü, gece mi?
Ne var bilmeycek.
İki küçük delik,
Yeter bunu anlayana.

Karanlık, karanlık mı karanlık,
Ama yüreğimdeki aydınlık
Bastırıyor yüz mumluk ışığı.

Soğuk, soğuk mu soğuk,
İçimdeki sıcaklık
Kavuruyor güneşi.

Yanlızlık biçimsel benim için,
Ben,
Celâl'leyim, Kâmil'leyim, Zeki'yleyim
Çoşkun'layım, Ahmet'le, Mehmet'leyim.
Ben halkımlayım,
Ve dört duvar biçimsel benim için.

Bu gün yeni kilit taktılar kapıma.
Çelik kapıdaki bu yepyeni,
Gıcır gıcır kilidi
Vurabilirler mi benliğime?

Yoldaşım yanıbaşımda,
Yarenlik ediyoruz saatlerce...
Bu, yarenliklerin en tatlısı
En ballısı.
Bu yarenliklerin en temizi,
En safı.

Sessizlik....
Ne sessizliği be !
İçimizdeki çağlayanların gümbürtüsü
Gürül gürül taşıyor, çoşkuyla.
Taşıyor, taşıyor
Zindanlardan dışarı aşıyor.

Düşünüyorum.
Hem buradayım, hem de değil...
Dağlardayım, dağlarda !
Görüyorum ufukları,
Biliyorum geleceği.
Aha ! Orada, apaydınlık
Pırıl pırıl parlıyor
Bana ne mapushaneden !
Ben özgürlüğe aşığım arkadaş !
Bana denizlerden, dağlardan, ovalardan sözet !
Bana devrimden sözet arkadaş !

Özgürlük bir şarap !
Kızıl bir şarap, kan gibi....
Özgürlük, bir genç kız özlemlenen...
Ben bilirim,
Hem de çok iyi.
Dört buçuk yıl
Ve dört duvar,
Unutturdu mu dersin özgürlüğü ?

"Gözden ırak olan,
Irak olur gönülden" diyorlar.
Yok yahu
Yalan be ! Yalan !
İnanma bu palavralara !

Hücremde,
Şimdi daha iyi tanıyorum özgürlüğü,
Daha yakınım ona.
Giz değil benim için,

Tadıyorum ondan.
Uzansam,
Tutacağım elimle...

(17-2-1982)
F.İ.BERKİN

Baştarafı 11'de

O üç günlük gözaltı süresi boyunca herhangi bir bilgi vermedi. Hakim sınıfların cellatları fazla ceryan vererek beyin kanamasından öldürdüler. Olayın duyulmaması içinde ailesine baskı yaptılar. Olay halk arasında tepkiyle karşılandı.

—KAHROLSUN İŞKENCECİ FAŞİST CUNTA!

—VEYSEL YILDIZ YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!!

YEMİN

Tarlada doğurmuş beni emekçi anam,
Ağa-bey elinden halimiz yaman.
Sömürüye zulüme boyun eğemem,
Giderim kavgaya yok olana dek....

Zulme karşı, direnmektir kararım,
Kıvılcımım, halk içinde yanarım,
Bu uğurda prangaları kırarım,
İnsanlık, zulümden kurtulana dek...

Halkların oğluyum, toplumun ferdiyim.
Taaa.... küçüklükten ezilmişim, ezginim.
Sömürüye karşı dolu dizginim,
Girdim bu savaşa düşünceye dek..

Bazen Ankara'da zincirlerdeyim.
Adıyaman, Urfa'da Hücremdeyim,
Ezilen halkların kalbindeyim,
Düşsemde yaşarım sonsuza dek...

Bazen dağlardayım, eser-çoşarım.
Deniz olur, dalgalanır-t şarım.
Şimdi kafeslerde ve mamak'tayım,
Zindanlar aydınlığa açılana dek...

Kelepçe kolumda kol saatimdir,
Alıştım sürgüne hiç zor değildir.
Kararım vermiştim, sözüm yemindir.
Sömürüsüz bir dünya kurulana dek....

(Nisan 1982)
Ö. T.

NOT: Bu şiirlerin her ikiside zindanlarda yatan yoldaşlarımız tarafından İKK'nun "Şiir ve Sanat" köşesine ulaştırılmıştır.

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİNİZ !

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TEMMUZ:1982
SAYI:41
FİATI:
50.TL

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ M-L MERKEZİ YAYIN ORGANI

HİÇ BİR SOY KIRIMI, FİLİSTİN ULUSUNUN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ !

BAŞ YAZI

İSRAİL SİYONİSTLERİ, ABD DESTEĞİYLE KATLİAMLARINA AZGINCA DEVAM EDİYOR !

Çok uzun yıllardır ABD emperyalizminin uşağı siyonist, ırkçı, faşist İsrail'in Filistin'i işgali, Lübnan'a saldırısı, Hiristiyan Falanjistlerinide destek yaparak Lübnan'ı kendi(ABD)nin sömürü pazarlarına dahil etmek için, aralıksız saldırısını devam ettir

(Devamı Sayfa 2'de)

ZİNDANLARDAN HABERLER

.....

"Bak ordumuz nasıl güçlü ! TİKKO'yu darmadağın edeceğiz. Sizin ordunuz bi-

(Devamı Sayfa '/de)